

ПРИВАТНЕ ПІДПРИЄМСТВО «МАК ТРЕВЕЛ»

Юридична адреса 18008, Черкаська область м. Черкаси, вул. Смілянська 118, оф. 110
Поштова адреса 18029, Черкаська область м. Черкаси, вул. 30 років Перемоги, 9
ЄДРПОУ 44330506, тел. (0472) 63-57-63, 0674722505, електронна адреса: netluxs@gmail.com
Розрахунковий рахунок у АТ «ОТП Банк» в м. Київ № UA30 300528 00000 2600 90000 11401,
МФО 300528, ІПН 443305023011

№ 12
від 12.10.2022 року

Черкаська обласна військова (державна)
адміністрація

18001, м. Черкаси, бульв. Шевченка, 185
uchennyyi.oda@gmail.com

Відповідно статті 10 та 11 Закону України «Про охорону атмосферного повітря» ПП «МАК ТРЕВЕЛ» повідомляє про опублікування повідомлення про намір отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря в газеті «Нова молодь Черкащини» від «12» жовтня 2022 року № 41 для АЗС, яка розташована по вул. Смілянській б/н в с. Орловець, Черкаського району, Черкаської області.

Надсилаємо Вам в електронній формі повідомлення про намір отримання дозволу на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря для його подальшого публічного розміщення.

Після закінчення 30 календарних днів з моменту опублікування даного оголошення в газеті, просимо надати повідомлення про наявність або відсутність зауважень громадських організацій і громадян, щодо видачі дозволу до Управління екології та природних ресурсів Черкаської ОДА.

Додатки:

- повідомлення про намір отримання дозволу на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря (формат word);
- копія газети «Нова молодь Черкащини» від «12» жовтня 2022 року № 41

Директор

Л.М. Шмітько

Повідомлення про намір отримати дозвіл на викиди

ПП «МАК ТРЕВЕЛ», має намір отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря від стаціонарних джерел АЗС з АГЗП, яка знаходиться по вул. Смілянській б/н в с. Орловець, Черкаського району, Черкаської області. На промисловому майданчику виконуються роботи по зберіганню та роздачі пального споживачам. Режим роботи об'єкта - цілодобовий. Для виконання виробничих процесів на території АЗС розташовані - склад ПММ на 4 підземних ємностей дві по 12.5 м³ – для зберігання бензину А - 92, А – 95 та дві по 25 м³ для зберігання двох видів дизельного пального, дві чотирьох рукавні ПРК „ SCHWELM ” для роздачі двох видів бензину та двох видів дизельного пального, зливний пристрій нафтопродуктів, операторська і інші допоміжні споруди та комунікації. АГЗП що розміщений на території АЗС призначений для прийому зберігання та заправки балонів автомобілів скрапленим вуглеводневим газом (СВГ). Модуль АГЗП «Шельф» є виробом повної заводської комплектації та складається з надземної ємності, загальним об'ємом 10 м³ (корисний об'єм 9.9 м³). В склад модуля АГЗП входить металева рама насосно-арматурного блоку (НАБ), насос «Шельф LPG РК3» для перекачки СВГ, одна газороздавальна колонка «Шельф 100-1 LPG» на одну струбцину, запірна, регулююча і запобіжна арматура, трубопроводи обв'язки, фільтр для очистки газу та прилади контролю і автоматики. Річний об'єм нафтопродуктів, що зберігаються на АЗС – бензин - 300 м³ на рік, дизельне пальне – 500 м³ на рік, СВГ – 1000 м³ на рік. В процесі роботи об'єкта в атмосферне повітря потрапляють НМЛОС (вуглеводні граничні, бензол, ксилол, толуол, пропан, бутан), сірководень та одорант (етилмеркаптан). Валовий викид забруднюючих речовин по промайданчику складає (0,8756401 т/рік). Розрахунки приземних концентрацій забруднюючих речовин, які потрапляють в атмосферне повітря від технологічного обладнання АЗС з АГЗП, свідчать що їх значення не перевищують нормативно дозволені. Збір зауважень по даному питанню проводить, протягом 30 днів з дати подачі повідомлення Черкаська обласна військова адміністрація. (18000 м. Черкаси, бульв. Шевченка 185, тел/факс 37-22-49, 37-60-01, з 9 по 17 годину, e-mail: vzg@ck-oda.gov.ua).

Історія з окупації

86-РІЧНА ХАРКІВ'ЯНКА «ЗДАВАЛА» РОСІЙСЬКІ ТАНКИ СБУ

Молоди борошно і самі пекли хліб, а ще їли те, що було у поберебі — так 86-річна Клавдія Васильченко з Малої Вовни, що на Харківщині, разом з одностайними пережила три місяці окупації. У їхнє село, яке розташоване за три кілометри від кордону, російські війська зайшли у перші дні повномасштабного вторгнення. Вирятися з окупації допомогли рідні, розповіда жінка «Супільному». Нині вона живе у сина на Черкащині.

На питання, чи було страшно, жінка відповіла ствердно: «Страшно було, мороз шов по спині. Вночі так само: чи спали, чи не спали — тривожно було».

За російськими військами пані Клавдія спостерігала з вікна свого будинку.

«Сиджу я в хаті біля стола. Диклося: танки їдуть, кулемети, і машини, і шивалки, і бензовози. Нарухувала 130 вагою», — пригадала вона.

Ікню кількість та розташування через рідичів передавала Службі безпеки України.

Росіяни відключили їм світло, грабували фермерів та облаштували свою в'язницю, розповіла пані Клавдія. Купити бодай хліба не можна було — жоден магазин не працював: «У нас у колгоспі млин с, Хлопці його налагодили і там молоди борошно, роздавали всім безкоштовно. Зерно привозили й наші орендарі, в яких наша земля. Світла не було, то в плиті пекли».

Найбільше переживало фермерів та тим, хто чи-

ник еспрессо, розповіда неспокійка: «У Вовни розбили агрегатний завод, перевезли його у Росію, а там зробили в'язницю і сиділи туди всім, хто їм не подобався. Діток мордували».

Після трьох місяців окупації жінка виїхала. Забрала Клавдію Трохимівну до себе за першої можливості, зазначила її невістка Ніна:

«Ніхто ж не чекав, що буде війна. Мені на роботу треба йти, а чоловік кричить: «Щось гупас». Подумати, що ж матір на кордон, звидиє телефонувати до неї зразу. Дивотимо, а вона ж розкажу: «Синюк, їдуть танки». Рахує їх. Сестра каже мені: «Може наші не знають цієї дороги, треба кудись дивити. Тоді дивились в СБУ».

Сподівалася, що не буде на тяжкість — два — три, додала пані Ніна: «Тоді був такий період, що світло працюю, ні німаку з цього не було».

ного. Ми не знали, що робити. Знали тільки людей через фрейсбек, розитнували, як бубоє. Люди їм діки купували в Росії, бо у нас не було можливості, не ретували. І тоді вирішили, що треба щось робити, бо вона там сама залишилася».

Зрештою, забрали. До сина на Черкащину жінка приїхала з однією картоплею торбиною.

«Документи брали. А що ще брати в бабам? Ну і пляшечки з ліками», — розповіла пані Клавдія.

А ще, додала, ввела у поберебі сувоню. Її одигне у день української перемоги: «Я матерію не купувала на що сувоню. Це свит ми подарували на День народження, а у мене сувонюка — мансириня така, — поїти за мені».

А ще після перемоги Українці планує наведатися до своєї хати, поділятиме планами Клавдія Васильченко. Нині її осяєла стала прикуєткою для тих українців, у чий будинок влучила ворожа ракета

Аристократи духу

НАЩАДОК КОЗАЦЬКОГО РОДУ З ЛИСІЯНКИ СТАВ ГРОЗОЮ РАШИСТІВ

Лисинин Петро Горбатенко з повинним «Родю» пішов добровольцем захищати Україну ще в 2015 році, будучи студентом інституту історії і філософії. І лише на війні зрозумів своє справжнє призначення, розповідає видання «Вісті Черкащини».

«Дів мене справжнім прозорінням була Мар'їнка. Я переживав пораненого побратима, захищав його в рану на нові кровоспинніші «Селюх». Витер руки в крові об шалом з ратом зрозумів, що це — моя життя, те, чим я повинен запитатися. С люди, народжені для науки, медицини, для релігії, для чого завгодно, а с люди, народжені бути воїнами. Мабуть, в мені тоді спрацювала генетична пам'ять козацького роду. Як мінімум, хоту досягнути рівня свого першого відомого козацького предка — Остафії Горбатенка, який у 1634 році був сотником Уманського полку, — згадає він».

Родю потрапив у засідку під Лисіянськом, де проявив себе, як хоробрий воїн. Штурмував Широкине, коли опинив БТРом і бійцями прикривав відхід двох вояків. Попри наказ відходити, він прийняв рішення залишатися і відраціонував «по повній», не дивлячись на те, що вивів вогонь з усього, чого тільки можна. Найбільше, каже, запам'ятався момент подяки після бою від побратимів — за те, що ти зробив. За операцію в Широкиному Петро отримав медаль «Незалежність України» третього ступеня. Також його нагородили нагородним знаком «За відзнаку у службі».

Родю знає свій тим, що воював і продовжує воювати в підрозділі спецпризначення полку «Азов», називаючи його бійців аристократами духу, готовими покласти життя, віддати все, що вони мають, заради становлення і незалежності Української Держави.

«До вибору мого шляху мене спонукало вивчення історії українців, розповіді війн. — Читавши книжки, я перемішав духом боротьби. Тобто, саме фактор знання історії перетворив мене в визначеної людини на того, ким я є зараз. І найобразливіше те, що ніхто й ніколи не виконував у нас почуття українського патріотизму. Образливо, коли народ вважають лише грекокаїми, хоча насправді український народ с найважчим творив одиніст із наймогутнішим державою — Русь. У Лисинці хоч і були націоналістичні організації, але вони були запізніми словами. Не вказує жоден».

справив на мене вплив, чи не було закладено в мені єдинствитва. Дуже вразили мене фільми «Вригувати ридового Равна», «Патріот», «Хоробре серце». Це те, що «викарбувало» мене. А ще — «Кішка майбутніх командирів» — твори про полководців, їх життєвий шлях, про те, як вони витримували усі складнощі та своєю безоглядною боротьбою досягали успіху».

Та реальна війна перевернула бачення в кино і прочитане в книгах, 24 лютого Родю перебував на відпочинку в Києві: «Ми знали, що повномасштабна війна буде, тожували до цього. Тому заздалегідь висікли родини в безпечне місце. Продував двійнок командира: «Нодаюся... І з тієї хвилини я вже ні про що не думаю, крім як про війну». Формувалися підразнили для боротьби».

Києва, розтавали зброю. До нас приходило багато тих, хто ніколи не тримав автомата в руках, але мотивація цілює професійна робота командирів 24/7 зробили свою справу. Більше 2 тисяч киян одержали хороший військовий вишкіл і стали на захист столиці. Мене тоді шокувала недолуга тактика росіяни — пересувалися довгими колонами по відкритій місцевості. Нам дашілось їх лише розстрілювати, палити техніку, яка виявляється, чулюю горіти. Ще оне відкрити — кадирів, якими так викали раніше. Виявилось, що не звичайні озброєні бандити. У першому ж бою вони так ткали, що погубили автомати, які нам пізніше знадобилися. До речі, я теж зивав роль борозитого «кадирів», коли провизив реди в тілу ворога, перемінувшись у російську форму. Пізніше були важкі бої на Запорізькому напрямку. Попереду — довгий шлях до перемоги, який ми маємо пройти, додаючи свій страх і з вірою в те, що українці — народ-воїн, для якого воля і незалежність понад усе, — подивися бойовими сподвитами».

Командира підрозділу «Азовців» Родю, який нещасно громить ворогів, на російському телебаченні назвали «оконним фюрером» і обінали вінягороду ш його голову. А він на те лише хемкав собі: «На росії побугує думка, що якщо людина воює за свій народ, за свою націю, то вона нацист. Це ефект їхньої пропаганди. А нам своє робити — добувати ворога, щоб і сліду не залишилось на нашій землі».

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО НАМІР ОТРИМАТИ ДОЗВІЛ НА ВИКИДИ

ПП «МАК ТРЕВЕЛ», має намір отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря від стаціонарних джерел АЗС з АГЗП, яка знаходиться по вул. Смілянській б/н в с. Орловець, Черкаського району, Черкаської області. На промисловому майданчику виконуються роботи по зберіганню та роздачі пального споживачам. Режим роботи об'єкта — цілодобовий. Для виконання виробничих процесів на території АЗС розташовані: склад ПММ на 4 підземних ємностей дві по 12,5 м³ — для зберігання бензину А-92, А-95 та дві по 25 м³ для зберігання двох видів дизельного пального, дві чотирьох рукавні ПРК, «SCHWELM» для роздачі двох видів бензину та двох видів дизельного пального, зливний пристрій нафтопродуктів, операторська і інші допоміжні споруди та ко-

мунікації. АГЗП що розміщений на території АЗС призначений для прийому зберігання та заправки балонів автомобілів скрапленим вуглеводневим газом (СВГ). Модуль АГЗП «Шельф» є виробом повної заводської комплектації та складається з наземної ємності, загальним об'ємом 10 м³ (корисний об'єм 9,9 м³). В склад модуля АГЗП входить металева рама насосно-арматурного блоку (НАБ), насос «Шельф LPG PK3» для перекачки СВГ, одна газороздаввальна колонка «Шельф 100-1 LPG» на одну струбіну, запірні, регулюючі та запобіжні арматура, трубопроводи об'єкти, фільтр для очистки газу та прилади контролю і автоматики. Річний об'єм нафтопродуктів, що зберігаються на АЗС — бензин — 300 м³ на рік, дизельне пальне — 500 м³ на рік, СВГ — 1000 м³ на рік. В процесі роботи об'єкта в ат-

мосферне повітря потрапляють НМЛОС (вуглеводні граничні, бензол, ксилол, толуол, пропан, бутан), сірководень та одорант (етилмеркаптан). Валовий викид забруднюючих речовин по промисловому складі (0,8756401 т/рік). Розрахунки приземних концентрацій забруднюючих речовин, які потрапляють в атмосферне повітря від технологічного обладнання АЗС з АГЗП, свідчать що їх значення не перевищують нормативно дозволених. Збір зауважень по даному питанню проводить, протягом 30 днів з дати подання повідомлення Черкаська обласна військова адміністрація

(18000 м. Черкаси, бульв. Шевченка 185, тел/факс 37-22-49, 37-60-01, з 9 по 17 годину, e-mail: vzg@ck-oda.gov.ua).